

[Landbrugsministeren.]

maaske ske? Hvis det er Tilfældet — og det synes jeg fremgaar af det ærede Medlems Udtalelser —, hvorfor vil det ærede Medlem saa ikke være med til at finde en Ordning, hvorefter man kan slippe for at faa noget nævneværdigt Tab for Staten, og hvorved de paagældende Husmænd kan blive siddende? Det er jo det, Lovforslaget tilsigter. Jeg tror, at der er en saadan Mulighed, og jeg synes ogsaa, at der her i Tinget viser sig at være en Tro til, at det kan lade sig gøre.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Den højtærede Minister takkede mig i Slutningen af sit første Indlæg for den betingede Tilslutning, jeg havde givet Tanken om at komme disse Mennesker til Hjælp, og derfor var den højtærede Ministers sidste Bemærkning ganske overflødig. Jeg har jo netop udtalt, at der fra vor Side var Villie til at søge at komme disse Mennesker til Hjælp, men ikke ved en direkte Lov, hvis Følger vi ikke kunde overse, idet jeg frygtede for, at denne direkte Lov skulde give Stødet til, at Husmændene i al Almindelighed ikke bekymrede sig saa meget som hidtil for, om de kom i Restance til Staten eller ikke. Saa siger den højtærede Minister, at i en Nedgangsperiode vil der komme betydelige Vanskeligheder for disse Brugere. Ja, det er fuldstændig rigtigt, men det skulde den højtærede Minister have haft sin Opmærksomhed henvendt paa, da man paa Højkonjunkturernes Top gik til at forcere denne Udstykning, vel vidende, at der vilde komme en Nedgangsperiode, som vilde skabe overordentlig vanskelige Forhold for alle disse Mennesker.

Landbrugsministeren (Bording): Der er Gang efter Gang fra vor Side gjort opmærksom paa den Risiko, vi løb med Hensyn til Oprettelse af Brug under disse Forhold, og vi har Gang efter Gang udtalt, at det havde været klogere, om man havde stillet større Laan til Raadighed for dem, som fik disse Brug. Angaaende selve Lovforslaget vil jeg sige, at naar man ikke administrativt kan gennemføre en Ordning med en saa lang Afdragstid, at der er Mulighed for at faa disse Forhold ud af Verden, og naar man nu gerne vil have disse Forhold ud af Verden, er det nødvendigt, mener vi, at fremsætte og søge at

faa gennemført Lovforslag, hvorved dette opnaas.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg synes, at den højtærede Landbrugsministers Bemærkning, gaaende ud paa, at man var klar over, at man gik ind i en betydelig Risiko ved en Lovgivning af den omtalte Art, er noget i Modstrid med tidligere Udtalelser — men jeg tror ganske vist, at den dækker det, der er rigtigt. Jeg forstaar ikke, at man i denne Forbindelse vil sammenligne Jordbrugere uden Statshjælp, om jeg saa maa sige, med Husmænd som dem, der her er Tale om. At der indenfor alle Brancher er Folk, der gaar ned, derom er der ingen Tvivl, men det er nu en Gang Livets Kaar. De, der gaar ned i de private Erhverv, maa se at arrangere sig, som de kan, men her staar vi overfor en Statsopgave, og her bliver det altsaa Staten, der skal betale, og jeg forstaar, at den højtærede Landbrugsminister er klar over, at det skal den. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Nej!). Skal Staten ikke betale Underskuddet? Ja, saa gad jeg vidst, hvem der skal betale, den Dag de gaar fra Hjemmet og der er Restance.

Jeg forstod ikke den højtærede Ministers Bemærkning, at Fejlen var, at man ikke gav de paagældende Driftskapital nok tidligere. Jeg kender meget vel den Metode at sende gode Penge efter daarlige, men jeg tror, at den meget sjældent fører til, at man faar de daarlige Penge igen som gode Penge. Det, der imidlertid økonomisk set har størst Interesse for mig, er, at vi maa regne med Tab paa denne Konto, og jeg forstod den højtærede Ministers Udtalelser saaledes, at man i dette Forhold maa regne med betydelige Tab. Hvor kan den højtærede Landbrugsminister ryste paa Hovedet? Kan han da virkelig tro, at enhver næringsdrivende kan klare sig? Det kan han dog ikke, saa meget maa han dog have lært af Livets Virkelighed. (Afbrydelse). Jeg hører en Afbryder sige noget om en Mølle. Ja, jeg kender en Mølle, der ikke kunde klare sig. Det var et Aktieselskab, og jeg skal gerne diskutere dette Foretagende med den ærede Afbryder, hvis han vil komme herop og sige, hvad det er, han har at beklage sig over i dette Forhold. Jeg tror ikke, han personlig har noget som helst at beklage sig over. Om Kreditorerne har noget at beklage sig over, ved jeg ikke, men saa vidt jeg ved, er han ikke Kreditor. Men det ærede